

POĎME K JOZEFVI

(por. Gn. 41; 55)

J. Lacko

Úvod

Novéna k svätému Jozefovi? Načo? Kvapka vody v mori je nepatrná, kto by si ju vôbec všímal? Prežívame od 8. decembra 2020 do 8. decembra 2021 mimoriadny „Rok svätého Jozefa“, ako ho vyhlásil pápež František. On si Jozefa uctieva osobitnou každodennou modlitbou a najmä snahou „žiť v službe Ježišovi a Márii“. A preukazuje to aj svojím pápežským erbom, v ktorom má zaujímavý, zriedkavý a vzácny nardový kvet, symbol svätého Jozefa – a najmä vyhlásením tohto svätého roka. Jozef vychovával Pána Ježiša, Božieho Syna, ako tichého a pokorného Srdcom, preto aj Jozef musel mať „tiché a pokorné srdce“.

Pápež František takto vyvolal more aktivít k úcte svätého Jozefa a táto novéna – ak Pán Boh dá – môže byť kvapkou v tomto mori. 13. októbra 1917 sa Jozef ako hlava svätej rodiny zjavil vo Fatime. Podľa náčrtu i opisu sr. Lucie fatimskej ho majster Stanislav Dusík namaľoval ako svetovo unikátny obraz tohto zjavenia. Rozjímania tejto novény sú na základe tohto zjavenia vo Fatime a tohto obrazu v Lackove. A preto: svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom – žehnaj nás!

1. deň

V kostolíku svätej rodiny v Lackove vidíme vľavo od oltárneho obrazu úzke vysoké okno s vitrážou krstu. Zobrazuje biskupa, ako krstí mladú islamskú dievčinu Fatimu, z ktorej sa tak stala kresťanka Ouréma. Ide o starú historickú udalosť z roku 1158, Gonzalo Hermigues, ktorý jej dal slobodu. Ona sa rozhodla žiť kresťanským životom, preto sa dala pokrstiť. Žili v otrokárskej dobe, keď nikto nepoznal pojmy „zamestnanci a zamestnávateľa“ a teda kresťan, u ktorého pracovala sa nemohol volať ináč len otrokár a zamestnankyňa u neho pracujúca sa nemohla ináč volať ako otrokyňa. V kresťanských vzťahoch však zvíťazila u obidvoch úcta, až láska. Dala sa pokrstiť a postupne ich vzťah lásky dozrel do sviatosti manželstva. Aby však zachovali aj jej pôvodné moslimské meno Fatima, tak týmto jej menom pomenovali dedinku, ktorú dostala od svojho manžela. Vtedy nikto z ľudí nemal nijaký plán s touto malou, tichou, neznámou dedinkou. Prekvapivo dobrý Pán dejín však mal plán urobiť z nej veľké celosvetové pútnické miesto, na ktoré sa chodia modliť milióny

veriacich kresťanov i moslimov. Vďaka správnym rozhodnutiam Fatimy ohľadom osobného rodinného života viery mohol Pán dejín zaradiť túto dievčinu i dedinku do svojich plánov. Podobne ako Jozefa, muža správnych rozhodnutí v jeho osobnom aj rodinnom živote viery zaradil do svojich božských plánov. Preto prosíme: svätý Jozef fatimský, muž správnych rozhodnutí, žehnaj naše rozhodnutia, aby boli správne...Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom - žehnaj nás!

2. deň

Ako je po našej ľavej ruke na zvislom úzkom okne vitráž krstu Fatimy-Ourémy, tak na veľkom oltárnom obraze je vľavo obraz svätého Jozefa v nadživotnej veľkosti tak, ako sa zjavil vo Fatime 13. októbra 1917. Počas dlhých storočí žili spolu kresťania a moslimovia vo Fatime aj v celej južnej Európe. Niekedy v lokálnych sporoch, niekedy aj vo vojenských konfliktoch, niekedy v napätiach „studenej vojny“, najviac zrejme v relatívnom pokoji a porozumení. Sám svätý Jozef vedel žiť pre Ježiša a Máriu aj vtedy, keď museli emigrovať do Egypta. Našiel si prácu aj v pohanskom Egypte, kde mali „tisíc bohov egyptských“. Zachránil svätú rodinu pred Herodesom tam, kde pred storočiami chceli vyvraždiť celý židovský národ. Vtedy sa národ zachránil útekom z Egypta, teraz Jozef zachránil svätú rodinu útekom do Egypta. V porozumení s pohanmi nezačal uctievať faraóna ako božstvo, ani býka ako boha Apisa, ani rieku Níl ako bohyňu, ani slnko, mesiac, hviezdy... Aj v porozumení s pohanmi si zachoval pravú vieru. Tak aj Fatima-Ouréma o jedenásť storočí neskôr. Svätý Jozef Fatimský, prosíme ťa o požehnanie, aby sme aj dnes odolali pohanstvu aj popri porozumení s tými, ktorí žijú aj dnes pod vplyvom pohanstva, napríklad jogy, objímania stromov, podľa hviezdnych znamení, horoskopov, atď. Svätý Jozef Fatimský, žehnaj nás vo vernosti pravej viere a zároveň v bezkonfliktovom porozumení s inými veriacimi.

3. deň

Kresťanom katolíkom nemôže chýbať ani pevný vzťah viery a úcty k Ježišovi Kristovi v Eucharistii, ani k Panne Márii. Vitráž na úzkom vysokom okne vpravo od oltárneho obrazu zobrazuje historické zjavenie anjela vo Fatime, ktoré zažili omilostené deti Lucia, Hyacinta a František už v roku 1916. Keď chodili pásť ovce, či zbierať drevo na palivo, zjavoval sa im anjel strážny Portugalska. Modlil sa s nimi posvätný ruženec. Učil ich správne uctievať nielen Pannu Máriu, čo je dodnes najčastejší dôvod

putovania do Fatimy. No učil ich aj pevnej viere a hlbkej úcte k Pánu Ježišovi v Eucharistii. Konkrétne prejavmi úcty poklonou, čiže adoráciou a vrcholom tejto školy bolo pre tieto deti prvé sväté prijímanie, ktoré im priniesol anjel priamo z neba a podal im ho vo Fatime. Neboli by sme kresťanmi katolíkmi bez úcty Eucharistickej aj mariánskej. Takto sa to učili deti vo Fatime: najprv v roku 1916 úcte ku Kristovi v Eucharistii, potom v roku 1917 úcte k Panne Márii. Takto nás to Pán Boh učí napr. aj cez prorocký sen svätého Don Bosca. On videl loď Cirkvi, ktorá sa proti útokom nepriateľov zachránila zakotvená medzi dvomi stĺpmi neochvejne čnejúcimi nad hladinu mora - na jednom stĺpe Pán Ježiš v Eucharistii, na druhom Panna Mária. Svätý Jozef fatimský, svojim požehnaním upevňuj naše zakotvenie o Ježiša v Eucharistii a o Pannu Máriu ružencovú. Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom - žehnaj nás!

4. deň

Po čom vedome túžime, o tom podvedome snívame. Niekedy snívame o tom aj s otvorenými očami, keď nespíme. A samozrejme aj v spánku. Mávame aj také sny za ktoré s hanbíme aj pred sebou, lebo vyplavili z nášho podvedomia naše zlé skryté túžby. Stále viac je tzv. odborníkov na vykladanie snov, ktorí zarábajú na túžbe ľudí poznať význam snov. Jedným z čestných a charizmatických odborníkov na vykladanie snov bol prorok Daniel, pred ním svätý Jozef egyptský, ktorého meno nosil aj ženích Panny Márie. Tomuto sa Pán Boh tiež prihováral cez sny, v ktorých mu anjel hovoril, čo chce od neho Pán Boh. Napríklad oženíť sa s Pannou Máriou, starať sa o Božieho Syna, ktorého ona porodí, zachrániť ich emigráciou do Egypta, atď. Jozef vedome stále hľadal Božiu vôľu a tak sa mu aj cez podvedomé sny prihováral Boh. A Jozef poslúchal. Svätý Jozef fatimský žehnaj nás, aby sme vedome správne triedili svoje túžby, oslobodzovali svoje srdcia od zlých túžob a napĺňali ich túžbou plniť Božiu vôľu ako ty, aby sa nám Prekvapivodobrý Pán mohol prihovárať aj cez sny, ako tebe. Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom - žehnaj nás!

5. deň

Mimoriadne zaujímavé je, že omilostené fatimské deti videli svätého Jozefa ako žehná. Pán Ježiš ustanovil sedem sviatostí, ako sedem viditeľných prostriedkov neviditeľnej milosti, ale požehnanie medzi nimi nie je. Požehnanie je svätenina, ktorú ako prostriedok milostí ustanovil a daroval Pán Boh ľuďom hneď pri stvorení. Ako lyžička a vidlička nie sú jedlom, sú len „dopravným prostriedkom“ jedla do úst, tak sú od Pána Ježiša prostriedkami posväcujúcej milosti sviatosti. A prostriedkami

pomáhajúcej milosti sú sväteniny od Stvoriteľa. Často aj takí, čo nechodia do kostola, prosia o modlitby príbuzných, priateľov a známych. V Cirkvi prosíme jednotlivcov i skupiny, aby za nás orodovali, čiže aby sa za nás modlili. Keď rôznymi výrazmi prosíme o to isté, tomu hovoríme litánie. Takto vzývame Pannu Máriu, všetkých svätých, aj svätého Jozefa... Ale on vo Fatime nielen orodoval za svet, ale žehnal svet. Nielen tých dobrých žehnal vo svete, alebo v Cirkvi, ale zastupoval nebeského Otca, ktorý „tak miloval svet, že poslal svojho Syna...“ Vieme, že nás žehná nielen v roku 1917 pri zjavení vo Fatime, ale stále žehná nás i celý svet, aj keď ho nevidíme. Večný Bože, ďakujeme ti, že si nám vo Fatime ukázal svätého Jozefa, ako nás žehná. Ďakujeme ti, že si nám cez sr. Luciu dal opis aj detský náčrt žehnajúceho Jozefa, ako ho omilostené deti videli. Ďakujeme ti za majstra Dusíka, ktorý nám namaľoval oltárny obraz svätej rodiny fatimskej, aby sme aj my mohli vidieť, ako nás žehná. Ďakujeme ti aj za to, že tento svetový unikát máme na strednom Slovensku v Lackove pri Krupine. Tam môžeme aj my vidieť a prijímať Jozefovo žehnanie. Všetci pútnici a na reprodukciách aj milióny ďalších. Svätý Jozef fatimský, žehnaj nás i obraz svätej rodiny, požehnaný svätým Jánom Pavlom II. v Ríme i všetky reprodukcie, aby ako sväteniny, akoby príbory na prijímanie milostí, slúžili všetkým, ktorí ich uvidia. Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom – žehnaj nás!

6. deň

Prekvapivodobry Bože, ty si nám napísal v liste Hebrejom (Heb. 7;7), „A je nesporné že, väčší požehnáva menšieho“. Zástupca Ježiša Krista na zemi, pápež František, nám napísal, že u svätého Jozefa bola poslušnosť odvážne tvorivá (Patris Corde 5). V otrokárskej dobe, ktorá trvala po celom svete ešte dlho po narodení Krista, musel žiť svätý Jozef vo Svätej zemi okupovanej Rimanmi veľmi tvorivo poslušný Bohu, aby sa postaral o Ježiška a Máriu. Odvážne tvorivo poslušný nielen pri provizórnom ubytovaní v maštali a pri zabezpečení hygieny, jedla, tepla a všetkých životných potrieb. Ešte odvážnejšie tvoriví pri nočnej emigrácii do Egypta a tam potom pri práci a živote otroka, emigranta. Práve tam, kde žil v otroctve celý židovský národ a Egypťania ho chceli vyvraždiť. Práve tam svätý Jozef prežíval otcovstvo ako zodpovednosť, nie ako biologické odovzdávanie života. Prijal od Pána túto úlohu zodpovednosti (čiže otcovstva) svojou odvážne tvorivou poslušnosťou aj žehnaním. Nepovyšoval sa nad veľkosť Ježiša a Márie, ale otcovsky zodpovedne im tvorivo slúžil v Izraeli aj Egypte, tesárčinou aj žehnaním. Svätý Jozef fatimský, žehnaj otcov našich kresťanských rodín, aby svoje zodpovedné otcovstvo neprenášali na svoje manželky a dokonca na svoje deti. Ani

preto, že „deti majú radosť, keď dávajú krížik na čelo rodičom“ prípadne aj iným, napr. aj kňazom... Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom - žehnaj nás!

7. deň

Čo robievame v nečakaných, neplánovaných, prekvapujúcich, nechcených a ťažkých situáciách? Aj keď sa to nás priamo netýka, napríklad pri správach o živelných pohromách s tragickými následkami, koľkokrát nám už hlavou prebehla myšlienka „prečo to Pán Boh dopustil“? A keď sa nás niečo ťažké osobne dotýkalo, koľkokrát nám celé noci aj dni vrtala hlavou myšlienka „prečo nám Boh nepomáha? Či na nás zabudol? A existuje vôbec?“ Svätému Jozefovi sa snívalo, že sa má oženiť so slobodnou matkou Máriou a jej dieťaťku má dať meno, ako keby bol jeho otcom. Pritom podľa Svätého písma by ju mohol dať ukameňovať. Jozef sa však rozhodol nevystaviť ju potupe, ale prepustiť ju nie verejne, len v tichosti priepustným listom, akoby potajomky. Keď je Matkou Božieho Syna, nepovažoval seba za hodného zastupovať nebeského Otca... Až kým mu anjel povedal: „Neboj sa!“ Dôveroval Bohu a až do smrti slúžil Ježišovi a Márii zodpovedne, čiže otcovsky. Svätý Jozef fatimský, žehnaj nás aj v nečakaných ťažkých situáciách, aby sme ich ako ty, prijímali z Božieho Srdca plného lásky – ako prejav Božej dôvery v nás a našej dôvery v Prekvapivodobrého Pána... Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom – žehnaj nás!

8. deň

Každý rok prvého mája oslovujeme a oslavujeme svätého Jozefa ako robotníka a patróna robotníkov. Prvým ľuďom Adamovi a Eve dal Stvoriteľ rajskú záhradu, aby v nej pracovali. Ten, ktorý stvoril obrovský nami nepredstaviteľný makrokozmos a v ňom ešte viac nami nepredstaviteľnejší mikrokozmos, nepotreboval prácu človeka. Práca je pre človeka milosť, dar spolupráce s Bohom Stvoriteľom. On Vševediaci už vtedy vedel, čo všetko my ľudia pokazíme, keď budeme „vylepšovať“ to, čo Pán Boh urobil... Práca je takým Božím darom, že Stvoriteľ nám ho ponechal aj po dedičnom hriechu! Matka Tereza zbierala na uliciach Kalkaty zomierajúcich a starala sa o nich ona aj jej pomocníčky v útulkoch. Mnohí tam zomierali v dôstojnejších podmienkach ako na ulici. Ale niektorí sa zotavili tak, že s rozličným zdravotným postihnutím jej pomáhali. Každému dávala takú prácu, akú zvládol, ale nenechávala ich bez tejto spolupráce s Bohom. Práca má hodnotu nielen ekonomickú na získanie životných potrieb,

nielen pre osobný vnútorný rast pracujúcich, ale najmä ako spolupráca s Bohom. Skutočným Otcom Božieho Syna Ježiša nebol Jozef, ale nebeský Otec. ON sa však staral o svojho Syna rukami, nohami, hlavou, srdcom svätého Jozefa a Panny Márie. Na príhovor svätého Jozefa chceme byť aj my dobrými nástrojmi v Božích rukách... Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom – žehnaj nás!

9. deň

Na obraze v Lackove pokojne, pokorne a verne stojí svätý Jozef pri Ježiškovi a Márii a tak žehná ako hlava svätej rodiny, ako zástupca nebeského Otca! Nevyvyšuje sa nad nebeského Otca, slúži „len“ ako Jeho zástupca pri Ježišovi a Márii. Ani sa nezdravo neponižuje a neodmieta žehnať. Nechce byť ani viac, ani menej ako „tichý tieň nebeského Otca“. Hlavný je vždy nebeský Otec! Tak ako keď je otcom rodiny pán Važan, tak jeho manželka je Važanová, aj ich deti. On však nie je ich vlastníkom. Ona i deti, aj on ako otec rodiny, všetci sú vlastníctvom Božím. Pán Važan môže byť vlastníkom domu, auta a iných vecí, ale v rodine nie je vlastníkom ale služobníkom, lebo zodpovedne slúži ako zástupca Boží. Svätý Jozef rešpektuje, že Ježiš, Mária, aj on sám – sú vlastníctvom Božím. A on, Jozef, chce žiť a slúžiť spoločnému nebeskému Otcovi ako Boží a ich sluha, nie pán a vlastník. Naozaj veľký svätý Jozef, veľký v pokornej službe Ježišovi, Márii i svetu. Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom – žehnaj nás!

Záver

Rodokmeň Božieho Syna Ježiša Krista dokazuje, že Ježiš je potomkom Abrahámovým, ako to Pán časov dávno pred stáročiami predpovedal. Svätý Duch však viedol evanjelistov, aby napísali nie rodokmeň Panny Márie, z ktorej sa narodil Ježiš, ale rodokmeň svätého Jozefa, z ktorého Ježiš nepochádzal. Zákonitý (otec - tak ho uvádza pápež František v Patris Corde 1 a sv. Ján Pavol II. slovami - Jozefovo manželstvo s Máriou tvorí právny základ jeho otcovstva – v Redemptoris custos 7) otec Jozef bol výnimočne adoptovaný Ježišom. Bežne je to tak, že si rodičia adoptujú deti, nie deti rodičov. Iba v tomto prípade si Boží Syn adoptoval Jozefa, ako svojho otca. Jozef sa dal adoptovať až tak, že jeho rodokmeň uvádza Božie Slovo ako rodokmeň Ježišov. Takto sa zjavil a žehnal vo Fatime, takto žehná celý svet stále, aj teraz. Prijímajme denne jeho otcovské požehnanie, ako požehnanie nebeského Otca. Najmä pri pohľade na obraz svätej rodiny fatimskej v Lackove pri Krupine, alebo na reprodukciu obrazu, keď ho máme doma. Prijímajme ho aj na príhovor svätých

fatimských detí, ktorých relikvie sú v Lackove pod obrazom. Vďaka tomuto obrazu nám ich poslali ako prvým na svete otcovia biskupi z Portugalska, na sté výročie zjavení v roku 2017. Svätý Jozef fatimský, tichý a pokorný srdcom – žehnaj nás!